

Vart tog nåden vägen?

Nåd är ett nyckelord i kristen tro. Men innebörden i alltför bekanta ord kan försvinna. Det gäller också ordet nåd.

Nåd tenderar att bli ett allmänt budskap om att nutidsmänniskan i ett prestationssamhälle får höra att hon duger. Vi är OK. Men vi kan inte i biblisk mening förstå ordet nåd utan ordet lag. Tidigare talades det om att lagen i betydelsen Guds krav inte behöver predikas, bara aktualiseras, nu tenderar den att förtigas.

Låt oss säga så här: Jag kommer till ett kristet sammanhang och kämpar omedvetet eller medvetet med att jag lurat skattemyndigheterna, snäst åt barnen, gjort ett sexuellt snedsprång, talat skräp om min arbetskollega för att själv få fördelar eller något annat som är snett i mitt liv. Så får jag höra att allt är bra. Gud är nådig och älskar mig som jag är. Jag duger. Vad händer? Ingenting! Jag fortsätter som förr. Förkunnelsen dövar mitt samvete.

Vad har hänt? Man kan säga det på flera sätt.

Budskapet om att vi är skapade av Gud och därför värdefulla är grundläggande. Vi är värdefulla, viktiga och älskade. Men det är tyvärr inte hela sanningen. Vi har missbrukat vårt ansvar. Vi är inte fel, men vi har gjort fel. Vi är inte misslyckade, men vi har misslyckats.

Tänk på liknelsen om den förlorade sonen. Den lagiska förkunnelsen säger: ”du måste förändra dig först, sen kan du komma till Gud.” Om den förlorade sonen skulle ha varit tvungen att skaffa sig nya kläder skulle det aldrig ha blivit någon hemkomst. Det moderna ”evangeliet” säger: ”du får komma som du är, du är OK, förbli som du är.” Uppgårelsen, glädjen och det nya livet är borta. Liknelsens glada och befriande budskap är däremot entydigt: ”du får komma som du är, men du behöver inte förbli som du är.”

Man kan tala både om Guds skapelsenåd och frälsningsnåd. Skapelsenåd: Gud låter sin sol gå upp över onda och goda. Frälsningsnåden riktar sig också till alla, men den är en annan sak: Guds handlande i Jesus. Påskens budskap i koncentrat. Nåd i biblisk mening är den nåd Gud gett oss i Jesus Kristus. Man kan inte tala om nåd i biblisk bemärkelse om man inte talar om nåden i Kristus. Gud hatar, tack och lov, synden som förstör det han skapat. Vi är inte bara älskade av Gud utan är på grund av vår bortvändhet från honom och medmänniskan under hans vrede.

Det stora har hänt att Gud i Sonen har gått i närkamp med ondskan, besekrat den, tagit på sig skulden och tagit bort barriären mellan oss och honom. När lärjungen Johannes ska sammanfatta Jesus person och hans liv skriver han att Jesus var ”full av nåd och sanning.” Två sidor av samma mynt. Vi är betjänta varken av en utslätande, billig nåd som inte gör något med oss eller av en hård och dömande sanning som gör nåden omöjlig. Endast där sanningen erkänns fungerar och behövs nåden och endast där nåden finns vågar man vara sann.

Vad blir konsekvensen om Jesus försoningsdöd tonas ned? Jo, Jesus blir enbart ett föredöme för hur vi ska visa kärlek till andra. Guds helgande och kraftgivande verk genom sin Ande är borta och därmed också motorn i det kristna livet.

Nåden i Kristus är däremot dynamisk, den sätter igång oss. Hjärtat jublar, ansiktet lyser upp, händer sträcks ut och fötter kommer igång. Men nåden är dynamisk också i en annan mer allvarlig bemärkelse: vi kan visa bort Guds nåd, säga nej till den, missbruka den och förringa den eftersom den ytterst är en person, Herren Jesus Kristus.